

**INKIJKVERSIE
SCRIPT**
OPA APESTAARTJE PUNT NL.

Blijspel in drie bedrijven

door

WILMA RENES-LEERTOUWER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPA APESTAARTJE PUNT NL.** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILMA RENES-LEERTOUWER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henk van Wandelen - 70 jaar. Redelijk kwiek, gezellige vent.

Elvira - zijn oudste dochter. 35 jaar. Tuttig, onzeker, zeer precies en helder.

Erik - zoon. 30 jaar. Leuke vlotte vent.

Esmee - jongste dochter. 28 jaar. Leuke vlotte meid.

Adelbert - schoonzoon. 35 jaar. Gluiperige, gladde vent. Precies en op de centen.

Bertha - zuster in verzorgingstehuis. Vrolijk. Leeftijd vrij.

Lucy - idem.

Max - technische dienst. Behulpzaam, vrolijk. Leeftijd vrij.

Bertus Dirx - bovenbuurman. Ongeveer even oud als Henk. Warrig (of uitgekookt?!))

Juffrouw Kudelstaart directrice. 40 jaar. Pinnig, zonder humor. Correct gekleed.

DECOR:

In eerste instantie een bijna lege huiskamer. Kasten en dergelijke zijn al weg. Her en der dozen.

In het verzorgingstehuis in ieder geval een "keuken" uit het zicht. (nis)
Details verderop in het boekje.

EERSTE BEDRIJF

Scène een

Het begint met de woonkamer van opa Henk van Wandelen. Kaal en bijna leeg. Verhuisdozen staan her en der door de kamer. Opa zit op een stoel, en de kinderen zijn bezig met de laatste spullen inpakken.

ELVIRA: Zeg, vader, wat wilt u dat er met deze boeken gebeurt?

HENK: Wat voor boeken?

ELVIRA: Nou... deze!

HENK: *(haalt zijn schouders op)* Tsja...

ELVIRA: Kijk ze maar even door, dan hoor ik het zo wel van u.

ESMEE: Zeg, pap ik heb hier alle schilderijen bij elkaar staan, wil je ze allemaal meenemen, of zijn er een paar die weg kunnen?

HENK: Tsja...

ERIK: *(houdt schilderij op met daarop een schaars geklede c.q. olijke jongedame. -niet té-)* Zeg, pa, maar dit "natuurmonument" doe je toch niet weg?

HENK: *(gretig)* Nee, jongen, de "Madonna in het groen" gaat mee!

ELVIRA: Vader! Maar dat meent u niet. Dat ding gaat niet mee, hoor.

HENK: En waarom niet?

ELVIRA: Het is schandalig. Ik vond het al vreselijk dat het ding hier in huis hing, maar daar, in zo'n keurig tehuis kan het helemaal niet.

HENK: Er is toch niets mis mee?

ERIK: Ja, vertel eens, zus, wat is er mis mee?

ELVIRA: *(kijkt hem vernietigend aan)* Erik, ik dacht dat jij wel wijzer was. *(loopt weg met schilderij)*

HENK: Ho, stop even... waar ga je met dat schilderij naartoe?

ELVIRA: Dat zet ik bij de rest van de spullen die weg kunnen.

HENK: Ja zeg...

ELVIRA: *(nadenkend)* Oh nee... dat kan ik niet maken.

HENK: Gelukkig maar...

ELVIRA: Nee, stel je voor dat de vuilnismannen het zien. Het idee alleen al. Nee, ik neem het wel mee naar huis, en mijn Adelbert zorgt er wel voor dat het discreet afgevoerd wordt. Ja, dat doe ik. *(af met schilderij)*

ESMEE: *(lachend)* Ja, dat kun je Adelbert wel toevertrouwen...

ERIK: Discreet afvoeren! Dat hangt straks ergens op zijn kantoor.

ESMEE: "Discreet" achter een kastdeur, maar niet heus.

HENK: En vader heeft daar zeker niets meer over te zeggen.

ERIK: Ach, pa, laat maar even gaan. Je weet hoe ze is... Ik vis het er zo wel weer tussenuit. Dat heeft ze toch niet in de gaten.

ESMEE: Zo. Alweer een doos vol. Het schiet lekker op, paps.

HENK: Tjsa...

ERIK: De eerste vracht heb ik al op "Avondrood" gebracht. Ik rij de bus even voor, dan kan het laatste spul er in. Goed?

ESMEE: Prima.

HENK: Ja dat is goed, jongen. *(Erik af. Henk staat op en loopt door de kamer)* Wat een kale bedoening. D'r is ook niks meer aan.

ESMEE: Nee, zo'n leeg huis is nou niet wat je noemt echt gezellig meer.

HENK: En gezellig was het wel, hè.

ESMEE: Zeker. Je had het hier goed voor elkaar, hoor.

HENK: *(gaat zitten; down)* Ja, kind, je moeder wist wel hoe ze het gezellig moest maken in huis. Ik heb geprobeerd om het zoveel mogelijk zo te laten, toen ze er niet meer was. Maar ja, zo hier en daar verschuif je toch wel eens iets, hè...

ESMEE: *(gaat bij hem zitten)* Dat geeft toch ook niet. Ik weet zeker dat mams dat niet erg gevonden zou hebben.

HENK: En nou... nou is alles weg. *(zucht)* Het valt niet mee, hoor kind.

ESMEE: Nee, paps, dat geloof ik best.

HENK: Hoeveel jaar hebben we hier niet gewoond? Eerst met je moeder, en later alleen... Heel wat jaartjes. En dat ga ik nu allemaal achter me laten... *(zucht)*

ESMEE: Maar je moet ook vooruit kijken, pap... Je weet zelf ook dat het zo niet meer gaat. Je hebt gewoon wat meer verzorging nodig. En dat krijg je daar in dat tehuis...

HENK: Gesticht!

ESMEE: Pap, dat zou je niet meer zeggen. Het is geen gesticht, en ook geen gevangenis. Je krijgt een prachtige kamer, daar op "Avondrood".

HENK: Huh... Avondrood. Avondrood... water in de sloot.

ESMEE: Zo ken ik je weer, ouwe mopperkont. *(kust hem, en staat op)* Ik ga snel verder met inpakken. Al je vertrouwde spulletjes gaan mee, en je zult zien, dan voel je je er zo thuis.

HENK: Dat mag je dan ook wel tegen je zuster zeggen. Als het aan haar ligt, zit ik straks met een geheel nieuw interieur.

ESMEE: Komt wel goed.

ELVIRA: *(op met doos)* Zeg, vader, kijk eens wat ik allemaal tegenkwam. Volgens mij kan het allemaal weg.

HENK: Laat kijken... Nee, dit mag niet weg. Dat is nog van je ome Jaap geweest.

ELVIRA: *(misprijzend)* Goed, dan niet... En dit dan.

HENK: Nee, dat ook niet. Dat heb ik van Erik gekregen, van zijn eerst verdiende centen.

ELVIRA: Maar vader, hoe kun je nou opruimen, als je alles wilt bewaren.

HENK: Ik wil ook niet opruimen. Dat doe jij...

ESMEE: Pap, moet dit mee?

HENK: Eh... ja, doe maar wel. En dat dingetje ernaast ook.

ELVIRA: Maar vader...

HENK: Dat beeldje, daar was je moeder zo zuinig op, dat moet mee. En dat andere heb ik nog in de oorlog gehad van Krelis de bakker.

ESMEE: Oké, pak ik dat ook in.

ELVIRA: *(houdt een wanstaltig ding omhoog)* Dit neemt u zeker wel mee, niet vader?

HENK: Hè wat... nee, dat mag wel weg.

ELVIRA: *(barst in snikken uit)* Weh... dat heeft u nog van mij gehad toen ik op schoolreisje ben geweest. *(af)*

ESMEE: Oeps...

HENK: Verdorie, ik doe het ook nooit *goed... (bekijkt het ding)* Ze heeft gelijk. Dat was ik helemaal vergeten. Het was de eerste keer dat ze op schoolreisje ging. Ik zie haar nog terugkomen... In haar rode jasje, met een paar piekerige vlechtjes op haar hoofd. Doodmoe was ze... Wat stom van mij. Hier, pak het maar goed in. Het krijgt straks wel een ere-plaatsje in het gest...

ESMEE: Pa!!!

HENK: In huize Avondrood... *(staat op)* Ik ga even kijken of ik het nog goed kan maken. Dan zal ik gelijk vragen of ze een kop koffie wil zetten. *(af)*

ESMEE: Doe dat maar. Ik ben ook bijna klaar. *(kijkt rond)* Hij heeft gelijk; het valt ook niet mee. Voor geen van allen.

ERIK: Zo, de bus staat klaar, de spullen kunnen erin. Wat sta jij somber om je heen te kijken...?

ESMEE: Hè... wat? Ach, niks...

ERIK: *(kijkt haar onderzoekend aan)* Oh...

ESMEE: *(haalt haar schouders op; geëmotioneerd)* Nou ja... ik vind het gewoon niet leuk. Pa is van slag... maakt een verkeerde opmerking tegen Elvira, Elvira overstuur... *(snikt)* en ik vind het ook helemaal niet leuk.

ERIK: *(trekt haar tegen zich aan)* Ah joh... kom op. Zo erg is het allemaal niet.

ESMEE: Maar ik vind het zo erg voor papa... hij heeft het er echt moeilijk mee.

ERIK: Natuurlijk, dat begrijp ik ook wel. Het is ook niet niks, als je op je oude dag nog moet verkassen. Maar het kan nu eenmaal niet anders... en dat weet pa ook.

ESMEE: Het was altijd zo'n flinke man. Alles deed hij altijd zelf... toch?

ERIK: Zeker, en je kon altijd een beroep op hem doen.

ESMEE: En toen mama overleden was. Hoe flink was hij toen niet? Nooit zeuren, nooit klagen. Alles deed hij zelf; zelfs zijn wasgoed.

ERIK: Ja dat is waar, ik neem m'n petje voor hem af.

ESMEE: Precies... en dan toch, heel langzaam zie je hem achteruit gaan.

ERIK: Hij mag nog niet klagen. Menigeen van zijn leeftijd is er beroerder aan toe.

ESMEE: Dat weet ik wel, en daar ben ik ook dankbaar voor. Alleen...
(zucht)

ERIK: Alleen had je gehoopt dat hij hier had kunnen blijven wonen, en op de oude voet door had kunnen gaan. Tsjaja... *(staart even voor zich uit, pakt dan een doos of iets dergelijks)* Maar dat gaat nu eenmaal niet, meid. Pa heeft nu met teveel dingen hulp nodig, en wij wonen nu eenmaal geen van allen om de hoek. Nou, kop op... we hebben nog een hoop te doen, en zo krijgen we het nooit af.

ESMEE: Pa zou aan Elvira vragen of ze koffie wil zetten.

ERIK: Lekker... daar heb ik net zin in. 'k Breng dit even naar de bus.
(af. De telefoon gaat. Esmee wacht heel even of Henk komt, pakt hem dan op)

ESMEE: Met het huis van Henk van Wandelen... hee, Adelbert... Elvira? Ja die is er wel... ik zal haar even roepen. Momentje... *(roept om de hoek van de deur)* Elvira!! Telefoon...

ELVIRA: *(op)*: Telefoon voor mij?

ESMEE: Ja... Adelbert.

ELVIRA: Oh... schenk jij ondertussen even de koffie in; ze is net klaar.

ESMEE: Okee. *(af)*

ELVIRA: Hallo lieverd... sorry, ik weet dat je de telefoon van je baas niet zolang bezet kunt houden en... hè wat? Oh, dat zou fijn zijn. Kun je wel gemist worden op je werk?... Oh, gelukkig. Ga je wel eerst langs huis om je corset aan te doen, mannetje. Je moet wel om je rug denken, hoor... Je schoenen met stalen neuzen staan in de garage, ja. En je stofjas hangt daar ook, in die plastic kledinghoes, ja... Nou, tot zo dan lieverd. Oh Adelbert, neem je wel je beschermhoes voor je fiets mee. Hij kan nu niet binnen staan, en het is hier overal rommelig en modderig. Oh, en Adelbert... jaja, ik schiet op, maar *(kijkt schichtig om zich heen, en gaat zachter praten)* ik heb vader eindelijk zo ver dat hij dat afschuwelijke schilderij weg doet. Je

weet wel die van die.... precies! En die moet jij direct als je aankomt wegwerken, voor hij zich bedenkt, goed... Nou, tot zo dan.

HENK *(op)*: Was dat Aalbrecht?

ELVIRA: Adelbert, vader. Ja inderdaad. Hij komt straks hierheen om te helpen.

HENK: Jippie, wordt het toch nog gezellig.

ESMEE: *(op, gevolgd door Erik)* Zo... hier is de koffie. HENK: Lekker.

ELVIRA: Heb je wel eerst de kopjes omgespoeld? *(meteen schuin oog naar Henk)* Ze... ze worden hier natuurlijk niet zo vaak gebruikt..

ESMEE: Ja hoor, en ik heb ze gelijk gedesinfecteerd.

ERIK: Heb je ook de muizenkeutels uit de suikerpot gehaald?

ELVIRA: Flauw hoor. *(allen gaan zitten op een krukje, een doos, of op de grond. Elvira beslist niet op de grond, en voordat ze gaat zitten, stoft ze de zitplaats eerst even af)*

HENK: *(goedig tot Elvira)* Lekker bakkie, hoor kind.

ELVIRA: Ja lekker, hè. Dat is cafeïnevrij... van de wereldwinkel.

HENK: Ik wist niet dat ik dat had.

ELVIRA: Dat had u ook niet. Ik heb het meegenomen, want dat is veel beter voor u. Het bonnetje heb ik bewaard; we rekenen straks wel af.

HENK: *(verbaasd)* Oh...

ERIK: Ja, niet vergeten hoor, zus. Anders klopt Adelbert z'n kasboekje niet aan het eind van de week.

ESMEE: Moet je nu nog steeds elke cent die je uitgeeft verantwoorden?

ELVIRA: *(ongemakkelijk)* Nou, niet verantwoorden, maar... maar Adelbert wil alleen maar in de gaten houden of we op een efficiënte manier met zijn salaris omgaan.

ERIK: Met zijn salaris... alsof jij niks doet.

HENK: *(snel)* Ik zal zo wel met je afrekenen, hoor. 't Is goeie koffie. *(ze drinken even zwijgend hun koffie)*

ERIK: Zo pa, nu gaan we de laatste spullen zo onderhand inladen, en dan gaan we op naar Avondrood...

HENK: *(zucht, en knikt gelaten)* Ja, jongen... het moet dan maar. *(kijkt de kamer nog eens rond)*

ELVIRA: 't Is voor uw eigen bestwil, vader. *(veegt ondertussen zijn mond af)*

HENK: *(kribbig)* Ja, dat weet ik ook wel. En hou daar mee op! Ik ben niet seniel...

ELVIRA: *(huilerig af)* Nou hoor, ik doe het ook nooit goed.

HENK: *(kijkt haar na; gelaten)* Hè, verdorie....

ESMEE: *(arm om Henk heen)* Laat haar maar even, pap... 't is voor ons allemaal een beetje moeilijk.

HENK: *(met snik in zijn stem)* Het valt niet mee, kind... het valt niet mee.

ESMEE: 'k Weet het, pap... *(even blijven ze zo zitten, troostend tegen elkaar aan. Dan pakt Henk zijn zakdoek, en snuit zijn neus. Esmee veegt haar tranen weg en staat op)*

HENK: *(kucht, en vermant zich)* Ik ga mijn buurtjes even gedag zeggen, ik kan hier toch niets doen. *(af)*

ERIK: Da's goed, pa... *(slaat zijn arm troostend om Esmee heen)* Kom, zus, dan gaan wede-laatste spullen uit de slaapkamer inladen. *(beiden af)*

ELVIRA: *(op nog nasnikkend en beteuterd)* Ik zal de koffiekopjes maar afruimen, er wil nu toch niemand meer koffie. Wat een toestand. Ik word hier toch zo zenuwachtig van... *(wappert met haar stofdoek wat door hoekjes en over plintjes)* Moet je zien; zo onhygiënisch... dat is toch niet goed voor zo'n oude man. Ik vind het ook niet leuk, maar het is echt nodig. En Avondrood is zo knus... en zo schoon.

ERIK: *(op)* Boven is alles weg. Nu hier de kamer nog, en de laatste spullen uit de keuken, en dan zijn we klaar hier.

ELVIRA: Is het werkelijk? Maar... maar Adelbert komt zo hier heen om te helpen.

ERIK: Bel hem maar op, dat hij gelijk naar Avondrood komt, dan kan hij helpen inruimen. Daar is ook nog genoeg te doen. *(verzamelt allerlei spullen)*

ELVIRA: Dan zal ik nu maar gelijk bellen, anders is hij al weg. *(pakt telefoon en draait nummer)*

ERIK: *(tot publiek)* Op z'n supersonische fiets...

ELVIRA: Hallo... met wie spreek ik? Met de secretaresse van Adelbert Knijpjes? Sinds wanneer heeft Adelbert een secretaresse...?? U spreekt met mevrouw Knijpjes, is mijn man daar nog, ik moet hem even spreken... Hoe bedoelt u: "in een moeilijke positie"?... Dan haalt u hem daar maar uit, want het is dringend. En volgens mij zou u eens wat minder moeten roken, want u klinkt heel benauwd... *(Erik kijkt verbaasd)* Adelbert...? Oh gelukkig, je bent nog niet weg. Sinds wanneer heb jij een secretaresse? Oh, schalkje, schalkje... Hoezo "wat bedoel ik met schalkje, schalkje?" Doe maar niet zo geschrokken hoor... ik weet nu toch wel wat er aan de hand is... Ja, jij hebt stiekem promotie gemaakt, daarom heb je nu een secretaresse... wat hijg je toch... heb je hard gelopen?... Oh, je was met een moeilijk karweitje bezig... nou, sorry dat ik je stoor, maar het gaat hier toch wat vlugger dan gepland, dus of je straks direct naar

Avondrood komt, goed. Nou, ga dan maar weer vlug naar je karweitje... Dag lieve vent.

ERIK: Zo, heeft Adelbert tegenwoordig een secretaresse?

ELVIRA: Ja... en ze waren zo druk bezig.

ERIK: Zo...

ELVIRA: Hij is eigenlijk onmisbaar daar, die Adelbert van mij.

ERIK: Nou, zo te horen heeft hij zijn zaakje...s goed voor elkaar.

ELVIRA: Oh, ik ben toch zo trots op hem, hè. Wat een kanjer... *(af)*

ERIK: *(hoofdschuddend)* Wat een eikel... Nou, daar gaat het laatste spul. *(met spullen af. Even is het toneel leeg. Dan komen Henk, Esmee en Elvira op. Ze hebben alledrie hun jas aan)*

ESMEE: Nou pap, alles is weg... nou wij nog.

HENK: Ja...

ELVIRA: Erik is alvast vooruit met de spullen. Zullen wij dan ook maar gaan? HENK: Ja...

ESMEE: Kom maar, dan gaan we naar de auto. *(houdt deur voor hem open)*

HENK: Ja... *(kijkt nog een keer helemaal rond, zucht een keer diep en trekt dan de deur achter hem dicht)*

DOEK

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto